

Poslední kabriolet - fuxovka

Poslední kabriolet Hudba a text: Míla Fuxa

311

(LP 17 – Dohořela svíčka)

ami F G ami
Na sedadlech je plyš, rukou objímám dálku,
ami G ami
nádrž je k prasknutí a svítí zelená.
F G ami
Na nic už nečekej a vlez si do obálky,
F E7
pošli se se mnou z neznáma do neznáma.

Už sviští dálnice, za uchem Niagára,
poslední kabriolet letí naší tmou
bezvadnejch pitek, děsů a po nich sto let,
nemysli životy nekončej odvahou.

ami fmaj
Tak se řítíme do tý zdivočelý tmy
G ami
a klaxon ryčí jako v pajzlu suterén,
ami G
chrom nemá vadu stejně jako my,
F
nejsem si jenom jistej,
E7
že jedem všichni stejným směrem.

Polibky z anfasu a vzadu hasne slunce,
hedvábný kadeře se v šátcích rovnají,
nikdo z nás netušil, že vyjedem tak prudce,
že bude času dost cíl nikdy nenajít.

Tak se řítíme ...

Na sedadlech je plyš a dlaň ho něžně hladí,
zviřátko z dětství, který je tak daleko,
že když se ohlídněš, tak bude to stát hlavy,
vidíš, už i ty jsi z tý jízdy naměkko.

Tak se řítíme ...

Nahráno v r. 1991 na LP 10 – Dohořela svíčka, v r.1993 na MC 9 – Bezmocný tlapy